SBK KONTAKT

2013:3 Södertälje båtklubbs medlemsblad

”Södertälje båtklubb i vinterskrud...”

God jul
och
Gott nytt år!

Innehåll

Ordförande har ordet 3

En dråplig historia kom till Södertälje båtklubb med E-post 3

Södertälje båtklubbs svar genom Henn Avasalu 4

Redaktören har ordet 4

En engelsman på segelsemester i östersjön 5

Det händer saker på Kalven 6

Kallelse till årsmöte och ordinarie medlemsmöte 7

Anekdotiskt 8

Notiser: Båttidningar Hamnplatser i stockholmsområdet 8

Funktionärsträff 9

Tvådagars 2013 10

Pub-kväll 11

På egen köl till Polen med CR-371 Inalou 12

Lugnet före stormen 17

Prova på havssegling 17

Samtal med Knapen 18

Sänd in dina bidrag till Per Hanö. Skriv texten i Word eller anteckningar och skicka med bilderna separat.

Per Hanö
Gabrielsvägen 21B
152 50 Södertälje
Email: per.hano@okq8.se
Telefon: 070-624 76 70

Copyright: SBK KONTAKT. Överträdelser beivras.

SBK Kontakt 2014:

Nr 1 2014
Manusstopp 14/3
Publicering 1/4

Nr 2 2014
Manusstopp 22/8
Publicering 5/9

Nr 3 2014
Manusstopp 5/12
Publicering 19/12

Ordförande har ordet

Den fina sommaren har följts av en lika fin höst. Våra båtar står på land utan allvarligare olyckor. Vi går med raska steg mot årsmöte och en nystart på nästa båtsäsong. Vi står inför spännande och lite skrämmande förändringar. Myndigheternas krav på miljöanpassning blir allt mer påträngande.

Vi i Södertälje båtklubb arbetar kontinuerligt med att svara upp emot kraven. En uppgradering av reningsverket på Slandö Kalv pågår. Vår anläggning för tömning av septiktankar är i drift och fungerar enligt plan. Har du anpassat din båt så att du kan tömma över däck?? För sugpumpanläggningen utgick bidrag från Länsstyrelsen ”lokalt vattenvårdprojekt” LOVA med halva kostnaden som bidrag. Myndigheternas krav på anordningar för att minimera miljöpåverkan från våra antifoulingfärger på båtbottnarna blir allt tydligare. Nu kan man få bidrag enligt LOVA för spolplattor och filteranläggningar.

I skrivande stund arbetar jag med en ansökan till Länsstyrelsen i Stockholms län med förhoppningen att vi kan få bidrag till en satsning på ett ”paket” bestående av spolplatta/spolplattor, trekammarbrunn och filteranläggning kombinerat med anordning för sjösättning/torrsättning av våra båtar. Det handlar ominvesteringar i miljonklassen. En enklare anläggning utan mycket dyrt filtersystem kan bli möjlig om vi är beredda på att fasa ut hantering av giftfärger. Det innebär i klartext att vi tar bort gammal giftfärg och målar botten med någon hård lättvättad giftfri epoxifärg. Några tvättar per säsong håller båten tillräckligt ren. (Tala med Stefan Liljeborg som redan tillämpar metoden) Styrelsen funderar på att köpa in lämplig utrustning för att på ett bra sätt ta bort gammal giftfärg. Det kan vara slipmaskiner kopplade till effektiv dammsugare, anordning för våtsandblästring mm.

Av ovanstående framgår det väldigt klart att ett nytt smidigt sätt att ta upp tvätta och lägga i båtarna är nödvändigt för att det ska fungera. Det återstår att se vad Länsstyrelsen anser i frågan. Vår valberedning kan komma att kontakta dig. Södertälje båtklubb är en ideell förening där verksamheten är beroende av funktionärer som arbetar för vårt gemensamma bästa. Trots att du har så mycket att göra- bidra med din kompetens!

Ordförande
Torgny Holmvall

En dråplig historia kom till Södertälje båtklubb med E~post

Hej!
Jag skriver till er klubb för att försöka få svar på något som ligger mycket långt tillbaka, det jag frågar om hände sig sommaren 1978 eller möjligen 1979. Jag hoppas ni har någon i klubben som varit med länge och som kan dementera eller bekräfta händelsen. Min numera 42-årige son var med och ett par gånger under de senaste åren har vi frågor oss om det vi upplevde kan bekräftas.

Så här minns jag det:
Vi hade seglat från Uppsala via övernattning i Sigtuna och mot Södertälje med målet Krokek i Bråviken. När vi närmade oss Södertälje beslutade vi oss för att söka gästhamn på Slandö kalv. Vi ankrade och mot kvällen tog min son (då 7-8 år gammal) och jag en promenad upp mot den delen av ön som hade en dansbana. Det gick en liten stig bakom dansbanan, en slingrig stig på bergknallar. Dansbanan hade på scendelen en gulaktig överbyggnad och förråd. Dansbanan var kanske gammal redan då för brädorna på baksidan av scenen/förrådet var glesa. Vi kikade in mellan brädorna, där fanns lite bråte, rep mm. Plötsligt såg jag in i ögonen på en man

som låg där på bråten alldeles still med vidöppna ögon. Det låter konstigt men jag såg också att han hade grova porer i ansiktet. Min son såg samma sak, vi blev skärrade och gick tysta tillbaka till båten. Tillbaka till båten berättade jag för min man vad vi sett men han ville absolut inte gå upp och titta och viftade bort detta som att vi hade sett fel. Jag har aldrig sedan denna händelse besökt Slandö kalv, det har inte varit tillfälle till det. Ett par gånger under dessa ca 35 år som gått har min som och jag frågat oss vad det egentligen var vi såg. Men det tog lång rid innan vi tog upp detta med varandra, minst 10-12 år. Det konstiga är att först efter många år nämnde sonen om den grovporiga huden. Vi är båda övertygade om att vi såg ”rätt”. Men gjorde vi det? Finns det någon som kan minnas en exceptionell händelse på er klubbholme? Det vore intressant att få ett svar på detta om det alls finns något svar.
Vänlig hälsning

En besökare till Slandö Kalv

Södetälje båtklubbs svar genom Henn Avasalu

Hej.Har läst berättelsen och kan konstatera att jag aldrig hört någonting nämnas om detta under alla år,någonsin. Mystiskt.Ingen har heller anträffats kvarbliven i det utrymme där ju luckorna brukar förvaras. Längre tillbaka i tiden,kanske 60-talet, hände det att någon medlem övernattade i starttornet eller i den s k ” hundkojan” en liten,obetydlig byggnad på vägen ut mot udden,men den är riven o borta sedan långliga tider.

Henn Avasalu

Redaktören har ordet

Glädjande har det kommit in nya bidrag från läsarna, i detta nummer kan ni läsa om Tomas och Helenes segling till Polen. Man måste inte ha gjort långa resor som Tomas & Helene eller Åke & Birgitta i förra numret. En liten resa är också värd att berätta om.

När jag hämtade min första båt ”Petit Bleu” nere i Norrköping, efter att ha riggat henne i Lindö hamn. Så motorade jag och dottern ut i Bråviken. Jag hade aldrig seglat på egen hand, det var 30 år sedan jag varit med farsan och seglat, min erfarenhet sedan dess var att jag varit ute ett par gånger med några kompisar. Hissa segel var det inte frågan om, utan vi puttrade på med utombordaren ut till Nävekvarn där vi tog natthamn. Nästa dag fortsatte vi för motor upp efter kusten för att sent på kvällen anlända Mättinge, där vi förtöjde båten och blev hämtade med bil hem till Södertälje. Dagen efter åkte vi ner igen och nu gav vi oss ut på Tvären och för första gången vågade vi hissa segel, vilken känsla att glida fram över vattnet. Helgen efter blev jag skjutsad ner till Mättinge igen och därifrån körde jag hem båten ensam, återigen för motor, såg en säl mitt ute på Fifångsdjupet, fick hjälp att slussa och angjorde för första gången hemmahamnen SBK Mälarbadet frampå kvällen.Eller första gången till Gotland från skärgården i Västervik ett äventyr..

2004 hade jag en Vega ”Evaideblå” som jag köpt hösten innan. Äntligen kunde man ge sig ut på längre färder, inombordare, rullfock och inte oväsentligt riktig spoltoalett ombord. Vi hade tagit oss ner till Västervik, där jag sammanstrålade med farsan som var en riktig långseglare. Han var ute med min lillasyster och barnbarnen. Tillsammans seglade vi runt lite i skärgården strax norr om Västervik, fiskade, badade och hade trevliga kvällar med med grillning och båtsnack. Jag blev väl in-

spirerad för jag och Henrik (sonen) bestämde oss för att gå över till Gotland.

Jag kommer ihåg hur pirrigt det var, en riktig översegling. Satt och snackade med farsan om allt man behövde tänka på, fulltankat, väderprognos, förbereda käk och varm dryck. Något han lärde mig och som jag alltid har praktiserat sedan dess, är hur man riggar en preventergaj*, vilket vi förberedde på kvällen innan avfärd. Vi hade förberett oss väl och prognosen sade 4-8 på morgonen ökande till 7-11 N-NV. Vi kastade loss 06.00 på morgonen från en liten skärgårdsö, N57.49.33/ E16.46.78, satte kursen 99 grader mot ost.

Något man upptäcker på längre överseglingar är att vädret ändrar sig efter hand, resan startade i strålande sol för att framåt 14.00 kom en molnfront som övergick i gråväder.16.45 var vi framme efter 51,2 M med ett snitt på 5 knop. I loggboken kan jag läsa min stolta notering - ” Vi gjorde det vi kom fram…”

Det är en härlig känsla som jag unnar alla att uppleva så planera, vänta på rätt väder och kasta loss i sommar.

Så kom igen skriv några rader och dela med dig till oss andra medlemmar, vi tycker det är kul att läsa om upplevelser till sjöss. Eller maila över någon/några bilder till mig eller Malin om båten, sommaren, båtklubben eller något annat ni vill dela med er av.

För nu är det vinter och då behöver man minnas sommaren och drömma om nästa säsong.

Per Hanö/ Redaktör

** Preventergaj, används vid medvindssegling. Fäst ett block i relingslisten mellan masten och fören (på läsidan). Fäst en lång lina i akteränden på bommen, dra linan fram genom blocket och tillbaka till sittbrunnen. När du trimmat in storseglet så sträck upp och gör fast linan vid en knap eller liknande. Detta förhindrar en ofrivillig gip eller att bommen slår fram och tillbaka i gropig sjö med lite vind. Ta inte för kraftig lina det är trots allt bättre att linan brister än något annat och glöm inte att lossa den innan du gippar.*

En Engelsman på segelsemester i Östersjön

Följande är saxat från en Engelsk websida för seglare. Inlägget är från en Engelsman som seglade med sin lilla katamaran i Östersjön, inte som man kan tro 1906 utan 2006...

Our way lay on further north, deep into the vast archipelago guarding the length of Sweden’s Baltic coast. Huddled against the bitter east winds of winter onto the few islands with water is a handful of tiny communities of fisher-folk, each family smoking their uncertain catch on oak chippings and a secret mix of special herbs during the brief Baltic summer. There is little enough to set aside - a couple of scrawny chickens, dried fish and some berries, some poor root vegetables from the tiny fields patched here and there among the bare rocks - for their only winter food, before the long hard, dark months when the northern Baltic freezes over and the winter gales sweep down again out of Arctic Russia.

Svensk översättning:

Vår kurs låg på längre norrut, djupt in i den stora skärgården som vaktar den långa Svenska Östersjökusten. Hopkrupen mot de bistra ostliga vinter vindarna, på de få öar med vatten, finns en handfull små samhällen befolkade av fiskarfamiljer, varje familj röker sin osäkra fångst på ekspån och en hemlig blandning av speciella örter under den korta Östersjösommaren. Det finns inte mycket att ta vara på - ett par taniga kycklingar, torkad fisk och några bär, några dåliga rotfrukter från de små åkerlapparna här och där bland de kala klipporna - för deras enda vinter mat, innan de långa hårda, mörka månader när norra Östersjön fryser till och de arktiska vinterstormarna sveper ner igen från Ryssland.

Per Hanö/ Red.

Det händer saker på Kalven

Under hösten så har flitens lampa lyst över vår klubbholme. Kalven kommitén Thomas, Bernt, Björn, Dan, Eva och många fler har lagt många arbetstimmar där, ryktet säger också att Bosse har svårt att slita sig och att Åke inte kan låta bli reningsverket.

Trädfällning

Man har jobbat med avloppssystemet till servicehuset där rötterna till ett av de stora träden nästlat sig in i och spräckt en av avloppstankarna. Efter att för hand ha frilagt tanken och kapat rötterna har glasfibertanken nu reparerats.

Mycket funderingar har det varit runt den bristfälliga kapaciteten på reningsverket men istället för att bygga om hela reningsverket till en inte föraktlig kostnad har man nu valt att samla upp avloppet från toaletterna i tankarna och en eller två gånger per år tar vi ut en slamsugningsbåt som tömmer tankarna.

En positiv nyhet i samband med detta är att därmed kommer nästa sommars hamnvärdar att slippa hela hanteringen med filterpåsar och tömning av reningsverket. Många har sett att redan under sommaren så renoverades dansbanan där det är lite jobb kvar att göra till våren.

Under hösten så har man också fällt en del stora träd mellan hamnen och klubbstugan. Det skall nämnas att personen på bilden är ett proffs och ingen våghalsig medlem. Projektet med att bygga ut klubbstugan har också

”Eva servar i bakgrunden skymtar Thomas”

avancerat och man räknar snart med att kunna lämna in bygglovsansökan. Utbyggnaden kommer tyvärr inte att vara klar till säsongen men vi bör kunna utföra en del av jobbet under sommarhalvåret.

Thomas och Eva Granqvist under sommaren flitiga hamnvärdar på Kalven, har i år tagit över huvudansvaret för planering av hamnvärdar till Kalven och säger att:

- ”Klubben behöver frivilliga hamnvakter och med dessa förbättringar som underlättar jobbet och minskar de uppgifter man har som hamnvärd, så hoppas vi att det skall vara lättare att rekrytera krafter till ön. Kalven är trots allt båtklubbens största inkomstkälla och bidrar till att vi kan hålla medlemsavgiften på en angenämt låg nivå.

Eva säger att:

- ”Hade jag kunnat ta mer semester hade jag varit där hela sommaren,…”
- ”Härliga möten med nya människor,..”

Till höger ses Jonathan, 3:e generationen Granqvist, ta ett kvällsdyk i Mälaren.

Per Hanö/ Redaktör

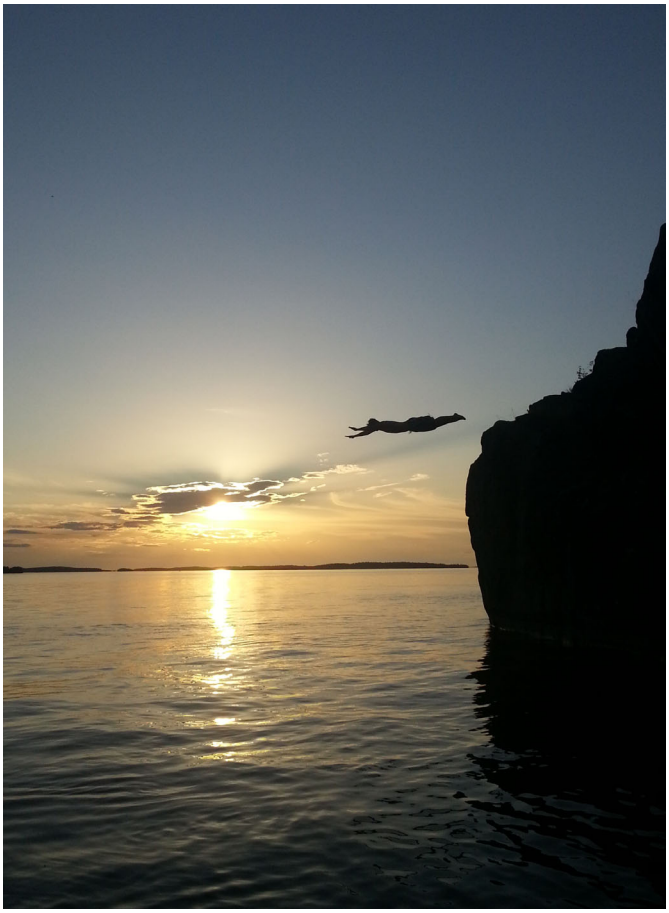

Kvällsdyk i Mälaren

Kallelse till

årsmöte & ordinarie medelmsmöte.

Härmed kallas du som är medlem i Södertälje båtklubb

Dag: Tisdag den 11/2 2014
Tid: kl 19.00
Plats: i klubbhuset Kompassen
"Gamla Mälarbadet")

Handlingar till årsmötet kommer att publiceras på hemsidan och finnas tillgängliga i Kompassen. Ordinare medlemsmöte hålls direkt efter årsmötet.

Anekdotiskt

Rimligen vet alla, vem Knud H Reimers var. En mycket framstående båtkonstruktör och seglare, som utbildat sig i Tyskland och där träffat Gustaf Estlander, den finske mästerkonstruktören, nu svensk medborgare, och som var på sanatorium i Tyskland för att kurera sin sviktande hälsa.

Reimers presenterade en del ritningar och fick strax erbjudande att börja på Estlanders yachtkonstruktörsbyrå i Stockholm. Egentligen hade Reimers tänkt sig en bana som fartygsbefäl, men ett synfel satte stopp för de planerna.
Men så avled Estlander 1930 varpå Reimers, uppbackad av personer bl a från KDY köpte byrån av dödsboet. Nu var han sin egen.

Senare på 30-talet fick Reimers en dag besök av en medlem från Årstavikens Segelsällskap, Bengt Kinde, som ville ha en båt som skulle vara någon sorts mellanting av koster och skärgårdskryssare. Reimers förstod inledningsvis inte till fullo vad beställaren syftade på men lovade göra sitt bästa.

Resultatet blev Tumlaren, en spetsgattad båt med slanka linjer i det mindre formatet och som gillades av beställaren. Båt nr 1 byggdes av Kalle Johanssons varv i Norrtälje av brun kärnfuru, som hade legat i Rådmansö kyrka i hundra år. Båten finns kvar än i dag och är befunnen som nybyggd, efter alla dessa år.
Utöver alla de Tumlare som tillkom i Sverige senare kom båten att byggas i tjugofyra länder, antalet överstiger sexhundra, sedan hade Reimers själv tappat räkningen…..

Det var väl i den vevan som Reimers formulerade sig sålunda: ” En gång i livet gör man något som är större än en själv, något som berör folks hjärtan. Det kan vara ett konstverk eller en bok. För min del blev det en segelbåt. ” .
Det var Tumlaren han syftade på.

Så gick åren, och plastepoken stod för dörren på 60-talet. Vid denna tid fanns ett kamratgäng i Saltsjö-Duvnäs som seglade en jolle som hette Måsunge och Stjärnbåt. I gänget ingick bl a Peter Norlin. Så småningom hade befintliga båtar börjat spela ut sin roll och man kastade blickar på den då begynnande havskappseglingen.
Men…man hade ingen lämplig båt…..Nu hade emellertid Reimers ritat en havskryssare i plast som mätte in i dåtidens RORC IV och som fick namnet ”Fingal”. Den kunde ju passa, tyckte grabbarna, så en dag klev Svenne Hellström in hos Reimers och frågade om man kunde få låna en båt att havskappsegla med. Reimers stirrade på ynglingen men erinrade sig den hjälp han själv fått av mecenater när han skulle studera båt-och fartygskonstruktion i Tyskland: ” Grabbar ! Jag håller med båt och segel ! Men sprit, flickor och cigaretter får ni ordna med själva!”
Resten är historia, som man brukar säga. Grabbarnas ” Fingal” sopade banorna några säsonger varpå nya tider randades. I form av Peter Norlins ” Scampi” som blev ett sensationellt genombrott på sin tid.
Och Reimers ? Han ritade aldrig några båtar till den nu rådande mätregeln IOR
ty, som han sade: ” Jag dansar inte med flickor jag inte gillar.”

Henn Avasalu

Notiser

Båttidningar

LRF-media, som haft trubbel med Båtnytt och Vi Båtägare har sålt båda till Egmont Tidskrifter,som sedan tidigare ger ut Praktiskt båtägande. Tidningen Segling läggs därmed ner efter november numret.

/ Red

Hamnplatser i Stockholmsområdet

I senaste numret av tidningen Båtliv kunde man läsa om bristen på båtplatser i Stockholmsområdet. Tidningen konstaterar precis som Knapen i detta nummer att det blir fler och fler större båtar och därmed är bristen på platser störst för långa och breda båtar som kräver en plats på mer än 3,5 meters bredd.

/Red.

Funktionärsträff

Fredagen den 25:e oktober hölls SBK:s traditionsenliga funktionärsträff. Ja tidpunkten var väl inte traditionsenlig, tidigare har man genomfört den en kväll i maj, men alla närvarande var eniga om att hösten var en bättre tidpunkt, så det lär nog bli så i fortsättningen.

Funktionärsträffen är ett sätt för klubben att visa sin uppskattning för funktionärerna som bjuds på middag en kväll för gjorda insatser under året.

Kompassenkommittén, där medlemmarna dagen till ära fick en ny titel ”Klubbmästare”, hade ordnat en festlig tillställning med god mat och dryck.

Torgny höll ett inspirerat anförande och vi hade en mycket trevlig kväll.

Per Hanö/Red.

Foto: Leif Jangren

Håll ut, den 21 december vänder det!
Innan vi vet ordet av så är det sommar igen.

2~Dagars

7~8 September 2013

Många båtar 18 st. Solen sken och vindarna var med oss, kanske något svaga. Lördagen blev en lång dag med många timmar på sjön.

Det var någon som gick på grund och fastnade, men kunde backa med spinnakern uppe. Vi blev lite försenade av att en helikopter landade när vi skulle dela ut Halvdags priset. Men efter någon halvtimme kunde vi dela ut Halvdagspriset till Jan-Erik Sand med Wasa 34:an (2:a Kejo Siltala 3:a Leffe Andersson). Kvällen avslutades som vanligt i storstugan. Andra dagen bjöd på bättre vindar och en kortare bana. Men det var några som inte hade rätt banbeskrivning och fick segla längre. Men som tur är det inga sura miner för det. (Man blir bara stenad.)

Till slut kunde vi ha prisutdelning. Det blev storslam av släkten Sandh.

1:a plats Kejo/Katarina Sandh.
2:a plats Jan-Erik Sandh.
3:e plats Urban Sandh.

Vinnarna i årets tävling

Seglingskommittén/ Leif Andersson, Jörgen Hedengren och Centh Ahlstam

Resultat

Placering Totalt

Plac.	Skeppare	Båttyp	Segelnr	Lys (Seglad)	Resultat dag 1:	Resultat dag 2:	Summa:
1	Kejo Siltala	Monark 700		0,974	2	3	5
2	Janne Sandh	Wasa 34	9445	1,166	1	4	5
3	Urban Sandh	Comfortina 35	213	1,190	7	2	9
4	Bo Andersson	Nova	59	1,154	8	5	13
5	Stefan Lillieborg	IF	1161	1,017	6	7	13
6	Leif Andersson	Scampi	433	1,097	3	12	15
7	Åke Rolander	Dufour 40	81	1,262	10	6	16
8	Janne Östling	Stratus	8760	1,137	5	11	16
9	Amanda Svensson	W30	79	1,047	9	9	18
10	Ove Neidestam	Diva 39	41	1,215	18	1	19
11	Roger Thunqvist	Hanse 400	92	1,252	12	8	20
12	Kjell Nilsson	First 36,7	10779	1,286	4	18	22
13	Torgny Holmvall	Scanmar 33	15	1,119	11	13	24
14	Nalle	Dufur 335	90	1,147	18	10	28
15	Bosse Andersson	Sun odyssey 42	GBR	1,201	16	14	30
16	Björn Ångström	Dufour 405	208	1,210	15	15	30
17	Tord Brynolfsson	Jeanneau 36		1,190	13	18	31
18	Stefan Lindström	Alfa	77	1,104	14	18	32

Pub~kväll

Den 15:e november så hade de nyblivna ”Klubbmästarna” Göran, Sören, Lars och Göte bjudit in till Pub-kväll i Kompassen.

Det var ordnat med livemusik och på scenen stod Sjöström & Gullö för underhållningen och när de körde den kända banjoduellen från filmen ”Den sista färden” kände man att Bergviksborna kom loss på samma sätt som bergsborna i filmen. Tillströmningen var god trots att Sverige samtidigt spelade VM-kval i Portugal samma kväll.

På egen köl till Polen med CR~371 Inalou.

VI började vår semester vid midsommar och hade en vag plan om att om vädrets makter står oss bi vid rätt tillfälle så ska vi försöka segla till Polen. Helene var väl tämligen skeptisk till detta men jag skulle gärna vilja prova en lite längre segling med egen båt.

Det börjar riktigt bra med lätt vind till Visby på måndagen efter midsommar. Stor del av vägen såpass lätt att det blev motorgång. Vi startade från Broken vid fyratiden på morgonen och var framme på eftermiddagen i ett Visby med gott om plats i gästhamnen. Gotland avnjöts under några dagar i bra väder.

På tisdagen testade vi våra nyinköpta cyklar med en tur till Snäck och på eftermiddagen gick vi till hamnkontoret för att boka hyrbil för onsdagen. Tyvärr var alla bilar uthyrda, jag dröjde mig kvar av någon anledning och hörde efter ett tag en lite upprörd diskussion med en engelsman om en bil som hamnkontoret bokat fel dag, var på engelsmannen avbokade även påföljande dag och vips hade vi en bil till onsdagen. De bilar man hyr genom hamnkontoret är lite äldre bilar och vår var en Skoda Felicia med ett antal år och mil på nacken och utan lyx som luftkonditionering som man nu blivit van att ha. Inte bara vi blev varma utan bilens temperaturlarm för kylvattnet tändes på väg till Fårö. Det visade sig efter lite meck bara vara ett elfel, så det gick att köra vidare.

Raukar och lunch avnjöts på Fårö och sen tog vi ostsidan ner till Ljugarn och Hemse där vi hälsade på där Helene varit sommarbarn som liten. På väg tillbaka passade vi på att storhandla på Maxi eftersom vi var bilburna och vi var tillbaka vid hamnen och vår båt vid niotiden på kvällen. Torsdagen turistade vi i Visby och förberedde en eventuell översegling med diesel tankning mm.

Vädret synades noga för några dagar framåt och det ser lovande ut för att segla till Polen. Vi bestämmer oss för att gå till Burgsvik på södra Gotland en sträcka på ca 55nm på fredagen och kolla vädret igen. Om vi åker till Polen och Gdansk så blir det vår längsta etapp ensamma och kommer att ta över ett dygn. Mellan Burgsvik och Gdansk är det 170nm raka vägen men det är ju sällan det går att gå rätt på mål så även med en bra prognos får man nog räkna med 200nm. 5knop borde vi minst kunna snitta vilket gör 40 timmar och en ankomst på söndag kväll om vi startar vid 4 på morgonen.

På väg ner till Burgsvik har vi sällskap av en S30 som går för motor vindarna är lätta men vi håller jämna steg fast vi seglar och "ledningen" växlar flera gånger. Någon timme före Burgsvik går de om och vi antar att dom ska in dit också. Farleden in till Burgsvik går söderifrån och rundar en vindkraftspark det blir en omväg på några distans om man går den vägen men norr om vindkraftsverken där det finns gott om vatten för att ta en kortare väg. S30an pekar söder ut så vi antar att de inte ska in i samma hamn i alla fall. Så vi blir lite förvånade när de rundar sydpricken och vänder upp igen, men då är vi före och får sista långsides platsen vid kajen. NärS30an kommer in erbjuder vi dem att ligga utanpå oss men de lägger akter ankare istället. Så småningom flyttar de till en lägre kaj längre in och ligger också bra.

Vi tittar på flera vädersiter, tankar ner gribfiler så vi kan se prognosen igen ute till havs och förbereder avsegling tidigt nästa morgon. Prognoserna är ganska eniga och säger att vi ska ha kryssbog med vind från SO upp till 8m/s och bör kunna gå ca 20° från mål de första timmarna, därefter ska vinden vrida mot väst ganska snabbt och med ett slag vid lunch ska vi fram på eftermiddagen ha öppen vindvinkel och ca 5m/s. Prognosen säger lätt under natten och på morgontimmarna när vi borde närma oss kusten halvvind/slör 10m/s och sen lite lättare in i Gdanskbukten. En inte perfekt men OK prognos så vi bestämmer oss för att köra.

03:30 ringer klockan och vi lägger loss ganska exakt 4:00. Det är stilla och vi går för motor första timman. vid sju tiden har vinden kommit och vi seglar med fulla ställ i SO vind som prognosen sagt. Vinden ökar och det

blir lite stampigt under några timmar. Vindvridet kommer som planerat men sen dör vinden och vi får starta motorn runt fyra på eftermiddagen.

Jag försöker vila några timmar medan Helene håller uppsikt och autopiloten styr mot mål. Vinden ökar så vi kan börja segla igen vid elvatiden på kvällen, vrider mot syd och ökar så vi får ta ett rev. Detta fanns inte med i prognos vi gör ett slag för vi vill hålla oss väst om mål om det blir kraftiga västliga vindar som prognosen sagt. 10m/s väst kan ju lätt bli 13 till 14 sydväst på havet och det är ganska stor skillnad så jag vill ha lite marginal för att slippa kraftig vind för om tvärs. Vinden dör igen och efter en halvtimme kommer västvinden vi borde ha. Det är mörkt och vinden ökar stadigt. Det blir mycket riktigt 13 - 14m/s med 10 sekunders medel som högst på 16.7, som tur är kommer vinden mer från Nordväst. Våghöjden ökar och det är svårt att se sjön i mörkret vi har nu ren läns. Vi gör nu runt 9 knop mot mål hej vad det går.

Jag styr i den lite besvärliga sjön och Helene sitter under sprayhooden. Vi kommer att komma för nära kusten märker jag och jag försöker ligga så lågt det går. Jag inser att om det kommer en ofrivillig gipp kan storskotet fastna i vinschveven som sitter på läsidan, så jag flyttar den till lovart och tappar naturligtvis focus på styrningen och vågorna. Pang där kom gippen, det smäller till rejält i ryggen av skotet jag kastas mot sargen och jag hamnar i kläm mellan skot och sittbrunnssarg . Första tanken är inte om utan var jag har skadat mig, men som tur är gör det inte ont någonstans Man kan lugnt säga att jag vart pigg igen.

Vi har förmycket segel uppe och beslutar att ta ner storen även om det innebär att vända upp mot sjön ett tag. Upp mot sjön till kryssbog ut med focken, på med motorn, Helene upp på däck för att försöka dra ner storen medan jag seglar så sakta jag kan med fock och motorstött mot sjön samtidigt som jag släpper ner fallet, det hela tar bara ett par minuter och vi vänder tillbaka till läns men med fock och det blir en mycket behagligare segling. Vi gör fortfarande mellan 7 och 8 knop och närmar oss med stormsteg. Det känns som vi nästan är framme så jag mäter avståndet och ser att det är 60 nm kvar. Klockan är tre på morgonen och tröttheten börjar komma ifatt igen.

Vi vilar lite i omgångar men det är svårt att somna. Helene vill helst att jag är i sittbrunn och hon tycker att det låter och knäpper förmycket nere i båten så bägge är uppe. Vid sextiden på söndagsmorgonen har vinden mojnat och vridit tillbaka till väst vi är inne i Gdanskbukten. Jag ställer min telefon på att larma var 17e minut och vi tillåter oss att småslumra halvsittande i lä bakom sprayhood. Vid nio blir det frukost och strax före elva rullar vi in och går in i kanalen mot Gdansk. Ropar upp Hamnkapten som undrar var vi kommer ifrån och hur många vi är ombord och vi får tillåtelse att gå in till gästhamnen.

På vägen in till gästhamnen möter vi piratskeppet Black pearl! Vi får senare veta att varje Polsk hamn men någon aktning ska ha ett piratskepp. Här körs turister ut på havet ackompanjerat av discomusik. Efter 31.5 timmar och 190nm lägger vi till. Gästhamnen i Gdansk imponerar. Det är ganska ont om platser i gästhamnen, de flesta är uthyrda och markerade

Black Pearl

Gdansk

med namn. Så vi söker efter en ledig plats och hittar tillslut en långsidesplats efter huvudbryggan. Helst skulle vi velat ha en plats på en av bryggorna mellan bommar för att slippa andra båtar utanpå med trafik över däck.

Väl inne i hamnen blir vi mötta av en engelsman som berättar hur allt fungerar. Man behöver kvittera ut ett kort för att komma ut och in genom grinden som för övrigt har dygnetrunt vakt. För att få ut ett kort behövs polska pengar vilket vi inte har då tar han fram plånboken och lånar oss 50 zloty ca 100kr och säger att vi kan komma förbi hans båt när vi varit på stan och hämtat ut pengar. Vi går upp till receptionen och checkar in och löser polletter för att duscha. När vi kommer tillbaka har en båt gått och en jättebra plats mellan bommar har blivit ledig så vi flyttar. Senare ska det visa sig vara tur då mot slutet av vår vistelse är ett event i stan som gör att det är packat med båtar och hade varit svårt att ta sig ut.

Efter en dusch går vi upp på stan, gästhamnen är placerad bara 500m från centrala Gdansk med den stora gågatan, shopping och sevärdheter. Många trevliga resturanger ligger efter den gågata som går längs kanalen. Plötsligt börjar det smälla högt. Det låter ungefär som de 10" raketer som sköts under fyrverkeri VM. Det är Piraterna som skjuter kanoner ihop med sjöfartsmuseet. 5 - 10 smällar varje timme, vi undrade stilla om det ska fortsätta så här. Då hade vi inte blivit långvariga här, det var kul första och andra gången och vid 19 tiden på kvällen upphör det och sen var det inte mer under vår vistelse. Vi äter en underbar Cesarsallad till lunch med varsin stor öl på en trevlig restaurang mitt på värsta turistgatan ändå kostade lunchen för oss två bara 62 Zloty ~ 130kr.

En av dagarna tog vi spårvagnen till stranden. Stränderna i Polen är oändligt långa och går efter hela kusten. Vi kom till stranden vid lunchtid och gick direkt till en av strandbarerna som känns som vilken bambubar som helst på betydligt mer exotisk plats. Vi beställde varsin Pizzabaguett med svampfyllning och varsin öl hela kalaset kostade ca 65 svenska kronor eller mindre än vad bara en öl kostar här hemma.

Dagarna fortlöper med turistaktiviteter. Gdansk är bärnstenens huvudstad så bärnstensmuseet besöktes liksom historiska museet och ett par kyrkor. På Historiska museet fanns bilder på hur staden såg ut efter kriget, Gdansk var stort bara en stenhög så allt är återuppbyggt igen. Det är en av de spännande delarna med staden att det är en nybyggd gammal hansa stad där allt är helt och rent färgerna är original, så det är en hansa stad som de antagligen såg ut när de byggdes. På torsdag eftermiddag känner vi att vi har suttit fast i bryggan för länge och bestämmer oss för att gå nästa morgon. Vi handlar och gör båten klar för en hyfsat tidig avfärd.

På kvällen rasar det in båtar i gästhamnen men vi ligger på näst yttersta bryggplatsen och kan nog med lite trix ta oss ut. Lagom när vi ska gå upp till hamnkontoret och checka ut kommer en stor pråm som ska lasta av balkar på ön mittemot gästhamnen. Det är bara ca femton meter mellan bryggnockar och strand och pråmen har ca 1 meter marginal. Gästhamnspersonalen får flytta de permanenta båtarna som ligger på utsidan av bryggorna in mellan bryggorna för att pråmen ska komma in så den lucka vi hade för att komma ut är nu borta. Efter en timme åker

pråmen igen och vi går till hamnkontoret för att betala hamnavgiften. Notan slutar på lite drygt 700kr för fem nätter med el vilket känns väldigt prisvärt. Eftersom hamnpersonalen var upptagen med att flytta båtar fick vi snällt vänta på att det arbetet var klart. Har vi någon synpunkt på Polen så är det kanske att servicekänslan, den gamla öststatsmentaliteten lyser igenom ibland och att man som kund kommer och stör deras lugna tillvaro. Men det är på en charmig nivå och det vore ju tråkigt om allt fungerade som här hemma. En annan kvarleva ser vi på historiska museet där det finns en person i varje rum som övervakar oss men som inte kan svara på frågor.

Till Hel

Vi lämnar Gdansk vid elvatiden och går för motor de 13nm i stiltje. Väl inne i hamnen möts vi av helt nybyggda bryggor med bommar. Vi går till hamnkontoret för att checka in och men kan inte göra oss förstådda, dom kan bara polska. Hel är en Polsk semesterort som ligger längst ut på en över tre mil lång landtunga som bara är några hundra meter bred och består mest av sand. Här är priserna ännu lägre eftersom det nästan inte finns några utlänska turister, därför är det också klart begränsade möjligheter att prata engelska. På vissa resturanger är menyerna bara på Polska och man får gissa lite.

Vi träffar ett Svenskt par som sträckseglat från Stockholm och just kommit fram, det tog dem lite drygt 2 dygn. Här stannar vi två nätter och solar och badar. Även här har dom ett piratskepp, inte ett "riktigt" som i Gdansk utan en hottad gammal fiskebåt men turisterna verkar lika glada för det.

Det börjar bli dags att dra sig hemåt vädret ser bra ut för passagen om några dagar och senare verkar det komma hård nordvind och det vill vi inte ha på överfarten. Vi hade nog tänkt att vara kvar ett par dagar till men man får anpassa sig efter vädret om man vill ha en bekväm tur på havet. Ett lämpligt ställe att segla över är mellan Leba och Utklippan. Vi lämnar Hel tidigt på morgonen för att gå de 55nm till Leba. Det är fortfarande lite vind och vi får gå för motor de första timmarna så vi äter frukost och gör våra morgonsysslor i lugn och ro medans autopiloten kör. Vid niotiden fyller vinden i från havet och vi kan sätta segel men det räcker inte riktigt till eftersom vi har en bit att gå, men med motorn på tomgång så "seglar" vi i 5.5knop. Bitvis så kan vi segla utan motor men stor del av dagen blir motorn på vilket är lite irriterande. Vi kommer till Leba vid femtiden på eftermiddagen och lägger till i den mycket trevliga gästhamnen. Även Leba är en turistort men det märker man inte av i marinan som ligger ca 500 meter från byn. Leba bör man inte ha som mål om det blåser pålandsvind då det grundar upp rejält vid inloppet så sjöhävningen är stor och det är stor risk att slå i botten.

Vi checkar in och duschar innan vi går upp till byn för att äta en bit mat. Även här är menyerna uteslutande på Polska och serveringspersonalen kan ingen engelska. Som tur är sitter en släkting till krogens ägare och hans amerikanska fru på bordet brevid och kommer till undsättning. Dom rekommenderar att vi tar deras erbjudande för dagen och det visar sig vara helt rätt. Till förrätt får vi en sallad och en köttbit med gratäng till varmrätt och till det varsin öl. Hela kalaset gick på 46zt ca 100kr. När

Helene på stranden i Hel

Hamnkontor och restaurang i Leba

vi ska betala visar det sig att det inte tar några kreditkort och eftersom det är vår näst sista dag så har vi lyckats göra av med alla Polska kontanter. Återigen rycker vår tolk in och berättar att det finns en automat bara 50 meter från restaurangen. 50zt hämtas ut och det får vara jämt.

Vi går hem till båten och det är lugnt och stilla i hamnen vi tankar ner väderprognos för att se att prognosen fortfarande håller och att vi kan gå nästa dag som planerat. Allt ser bra ut och vi somnar gott efter en lång dag. Vi planerar att lämna Leba vid fyra på måndagseftermiddagen för att segla de ca 100nm till Utklippan. Sista dagen i Leba ägnas åt att förbereda överfarten. vi går igenom rigg och motor, förbereder mat lägger in rutt och kollar vädret en sista gång. Prognosen säger 3 - 5m/s NO men redan i hamnen känner vi att det blåser mer.

Vi gissar att det är sjöbris och att det avtar så fort vi lämnat kusten. Vi lägger loss som planerat klockan fyra och går den korta kanalen ut mot havet. Det blåser 7 -8m/s N och det är riktigt grov sjö utanför piren. Vi hoppas att djupet ska räcka och trycker oss ut. Vi får en aning om hur fort sjön växer här och skulle inte vilja uppleva en nordlig kuling för nära kusten. Redan några hundra meter ut är sjön betydligt bättre. Man förstår att det kan vara lätt att bli lurad av att vågorna ute till havs känns okej för att försöka gå in tills det är försent. Att kryssa sig ut igen är nog inte något man vill prova. Lärdomen är att kontakta hamnkapten i god tid och rådgöra om det är lämpligt att gå in i hamn. Vi börjar vår överfart på babords kryssbog för att möta vridet mot ost och få en öppnare bog under natten. Framåt kvällen slår vi över till styrbords halsar och efter någon timme siktar vi rätt på mål. Vinden lättar ur och återigen får vi stötta för motor. Vi sover i omgångar och det är en i övrigt ganska händelselös översegling till Utklippan. Det mest dramatiska var när jag skulle ta vinschveven, T- knoppen på handtaget fastnar i mantåget som agerar pilbåge och veven skjuts ut i havet i en snygg båge. Kvar står jag och ser fånig ut och tusen kronor fattigare. Vi lägger till vid elva tiden på tisdagen. Onsdagen är blåsig, vi hade tänkt gå in till Karlskrona men vi ligger kvar och firar att vi åter är i hemma vatten med sillunch. Utklippans gästhamn drivs inte längre av kryssarklubben utan arrenderas ut. Conny Olsson driver gästhamnen, vandrarhemmet, hyr ut bastun och har kaffe och matserveringen. Bokar bastu till femtiden på torsdagseftermiddagen och middag där efter av honom. Gästhamnen på Utklippan ligger på den norra ön och bastu, mm på södra ön. Det finns 4 roddbåtar att låna för att ro över och det brukar alltid finnas lediga om man vill över. Just nu är vi dessutom bara fem besökande båtar. Så lite snopet kändes det när alla roddbåtar var borta när vi skulle över till vår bokade bastu. Jag ringer till hamnkapten som säger att han undrat när vi skulle ringa då han noterat att alla båtar var där men inte vi. Han ska bara servera en silltallrik så kommer han och hämtar oss. Eftersom det är så lite besökande erbjuder han oss att duscha i vandrarhemmet efter bastun vilket normalt inte är möjligt. Vi tackar naturligtvis ja till detta. Vi äter hos Conny och han är en mycket trevlig värd och vi blir kvar ett par timmar och han kör tillbaka oss igen. Snacka om service.

Det är dags att börja peka mot hemma hamn så sakta. Färden går

längs kusten i underbart sommarväder. Vi besöker förutom ett antal naturhamnar bland annat Kalmar, Påskallavik, Arkösund och Oxelösund. Efter fyra veckor och 758nm lägger vi till i vår sommarhamn med baggaget fullt av minnen och upplevelser. Vi kan varmt rekommendera Polen som semestermål.

Att segla på havet tycker vi inte alltid är det roligaste, det kan vara underbart men ofta lite långtråkigt så det gäller att hålla sig sysselsatt och att ha rutiner. Hårt väder råkar man ut för förr eller senare och det är mindre kul. Det gäller att ha en plan för vad som ska göras om det blir dåligt väder eller om något händer. Är det värt det då? Ja det är det absolut. Det tråkiga, tröttheten och kanske sjösjukan glömmer man fort. De vackra minnena och upplevelserna sitter kvar. Känslan av att komma fram, när man ser en främmande kust är för mig något alldeles speciellt. Det är kanske en känsla av både lite lättnad och av att ha klarat av det, att man gjort något speciellt. Tänk på att det farligaste med havssegling är att komma nära land.

Helene har gjort sina första överseglingar med egen båt. Den tveksamhet hon kände inför denna rutt lyckades vi överkomma tack vare bra väder och att vi valt att gå då prognoserna varit bra. Det är viktigt att alla i besättningen är med och känner sig trygga.

Tomas och Helene Casteberg

Prova på Havssegling

Vill man prova på havssegling men känner att man inte har tillräcklig kunskap eller saknar egen besättning som vill följa med kan Tomas Castenberg tipsa om att köpa en plats på en äventyrssegling.

Han har själv seglat med på flera seglingar med Sjösport charter och deras Far65r Celeste, även Helene har varit med ett par gånger. Vem som helst kan köpa en plats och följa med. Förutom otroliga upplevelser och att komma till fantastiska platser har vi lärt oss enormt mycket på dessa seglingar och byggt på erfarenheter som gör att vi vågar åka på egen köl. www.sjosportcharter.se

Det kanske kommer lite om vår segling till/ runt Skottland i våras där vi var tre från klubben som var med

Tomas och Helene Casteberg

Lugnet före stormen

~ nytt inför Allt för sjön 2014

På mässan 2014 lanserar vi följande nya avdelningar;

"Hållbara Hav" -Vi vidareutvecklar miljökonceptet "Hållbara Hav" tillsammans med StockholmsBriggen, en av våra nya samarbetspartners.

"Livet ombord" - en aktivitet för hela familjen
Här samarbetar vi med en av TV´s kändiskockar - Anders Levén.

"Älskade Snipa" - är temat på Classic Boat Show nästa år. Snipan är en av Sveriges äldsta båttyper och mycket populär.

"Lilla Allt för sjön" - vi upprepar succén för de allra minsta med vårt stora lekland där vi samarbetar med Kaatach, Tyresö.

Allt för sjön

28 feb ~ 9 mar 2014

ÖPPETTIDER

Vardagar
kl 12~20

Lördagar~Söndagar
kl 10~18

Södertälje Båtklubb
C/o Ola Löttinger
Nydalavägen 49
152 51 Södertälje

B - Föreningsbrev

Porto betalt

Samtal med Knapen

En mer än vanligt grånad Knapen kom knallande gatan fram härom dagen. Han såg bekymrad ut.

”Vart är vi på väg, egentligen” frågade han. ”Jag menar, med båtlivet och allt det där. Nu har det varit åtskilliga år redan med en dramatisk förändring…”

”...folk ägnar sig inte mer åt båtliv och segling, i varje fall inte som jag minns det. Och det märks minsann, både på begagnatpriserna, mängden av salubjudna båtar…”

”...och nya båtar är heller inte några storsäljare. ”På min tid” sade Knapen, och jag förstod att jag skulle fåen föreläsning, var intresset mäkta stort, alla, även småbarnsföräldrar drömde om ett liv till sjöss sommartid…”

”...blåa fjärdar, grå hällar, fri horisont ut mot havet, naturskönа natthamnar, allt beledsagat av sol, måttliga brisar och godtagbar badtemperatur. Och under för- och eftersäsong samlingar på klubbholmarna för kappseglingar och kräftskivor…”

”...och de verkliga aficionados fylkades runt burkarna med surströmming”–här fick Knapen något drömskt i blicken, medan han slickade sig förstulet om munnen.

”Det var rentav svårt att få tag på något bra på begagnatmarknaden då, och när plasten kom såldes årsproduktionerna som smör! Likväl sågs många unga familjer ute om helgerna och under 3-4 veckors semester…”

”...den allmänna meningen var att båtliv och segling var stärkande för familjesammanhållningen alltmedan barnen lärde sig segling, naturvård, fågelliv och allt övrigt som hör till.”

”Men de är borta nu och ägnar sig åt gudvetvad i stället...”

”...dataspel kanske? Det sägs, att husbilsförsäljningen har gått upp….Husbil”, fnös Knapen.

”Men man behöver inte flytta om natten när vinden har vänt” svarade jag lamt.

”Nä, det har hänt något djupgående med attityder och kulturen i båtlivet, kanske det blev för mycket till slut? Alla smittade av ”två fot längre” syndromet för att till slut krokna på något sätt. Och de som nått zikurratens topp: vad har hänt med dem? Titta i Blocket.se, där är utbudet imponerande alltmedan priserna fortfarande faller och många båtar verkar förbli osålda. I oktober fanns totalt ett utbud av ettusenfemhundra segelbåtar, av dessa utgjorde de riktigt stora båtarna den största gruppen: drygt 300 var 38 fot –eller större ”! Tydligen har en rad drömmar inte visat sig så gyllene man hoppats på – om så varit fallet skulle väl inte båten säljas….eller ?

” Ja, man får vara tacksam för den underbara tid man fått uppleva i en hanterligare, begripligare tid. det var nog allt bättre förr.”

”Du menar ju förr desto hellre….?”

Henn Avasalu